

Mál nr. 406/2012**M
og
váttryggingafélagið X v/ frítímaslysáttryggingar.****Ágreiningur um hvort lögmæltis tilkynningarfrests vegna slyss hafi verið gætt.****Gögn.**

149. Málskot, móttakið 17.9.2012, ásamt fylgigögnum.
150. Bréf X, dags 28.9.2012.

Málsatvik.

Hinn 22.2.2010 rann M á hálfu og skall með hnakkann á húshorn. Við það missti hann meðvitund. Hann leitaði til heilsugæslulæknis um klukkustund síðar. Hann var þá með fulla meðvitund en lýsti miklum verkjum í hnakka, ógleði og sjóntruflunum. Var talið að M hefði fengið heilahristing og var honum ráðlagt að taka það rólega heima. Hinn 2.3.2010 leitaði M á bráðamóttöku Sjúkrahússins á Akureyri vegna höfuðverkjar, ógleði, breytingar á skapi auk þess sem honum fannst heyrn á hægri eyra og sjón á vinstra auga hafa versnað. Hann leitaði einnig á deildina rúmum mánuði síðar vegna höfuðverkjar og sjóntruflana á hægri auga. Í maí 2010 leitaði M til augnlæknis vegna sjóntruflana. Taldi lækurinn í vottorði sínu að „við höggið hefði getað orðið truflun á mjög vikvæmu jafnvægi milli augnanna sem leysti úr læðingi ójafnvægi í sjónsamhæfingu (visual co-ordination).“ Ákveðið var að freista þess að ráða bót á vandamáli þessi með laser aðgerð sem M gekkst svo undir 29.11.2011.

M hafði í gildi fjölskyldutryggingu með frítímaslysáttryggingu hjá X. M tilkynnti um slysið til X með skriflegri tjónstilkynningu 13.9.2011. X hafnaði bótaskyldu þar sem hann hefði glatað rétti sínum til bóta skv. 1. mgr. 124. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004 sökum þess hversu seint hann tilkynnti um slysið.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 124. gr. vsl. glatar sá sem á rétt til bóta úr slysáttryggingu þeim rétti ef krafa er ekki gerð til váttryggingafélags innan árs frá því að hann fékk vitneskju um atvik sem hún er reist á. Í september 2010, um ári áður en M tilkynnti um slysið til X, verður ekki annað ráðið en hann hafi þá verið til meðferðar hjá augnlækni vegna þeirra sjóntruflana sem hann hefur rakið til slyssins. Ekkert í gögnum málsins gefur til kynna að á því tímamarki hafi verið vitað að afleiðingar slyssins yrðu varanlegar. Að öllu virtu verður því ekki talið að M hafi glatað rétti sínum til bóta úr slysáttryggingunni er hann tilkynnti um slysið til X.

Niðurstaða.

Réttur M til bóta úr frítímaslysáttryggingu hjá X vegna slyss 22.2.2010 telst ekki glataður á grundvelli 1. mgr. 124. gr. laga nr. 30/2004 um váttryggingarsamninga.

Reykjavík, 23. október 2012.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.